И З В Е Ш Т А Ј

са студијског путовања **„У посети питомој Семберији“** које је реализовано у недељу, 30. септембра 2018. године у етно селу Станишићи и Бијељини, Република Српска, Б и Х

На пут у Босну, у недељу, 30. септембра 2018. године, упутило се 6 наставника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеши:

1. Нена Пековић
2. Љиљана Трифуновић
3. Светлана Марковић
4. Милан Марковић
5. Дарко Пејковић и
6. Весна Црноглавац

Полазак је био у 5h30min са паркинга код нове хале спортова у Краљеву. Путовали смо преко Горњег Милановца, Љига и Мачванског Прњавора ка Бијељини. Са једном паузом за предах, око 10h стижемо до границе са Босном – по песми чувеног, Павловића моста.

Уз пар формалности, веома брзо, наставили смо пут до етно села „Станишићи“.

Ту смо уживали у шетњи, Сунцу и укусној храни. Имали смо слободно време од 4 сата.

Ово етно село је саграђено изван садашњег времена и простора, враћа нас прецима и природи и буди у посетиоцу дивљење према једноставности некадашњег начина живота. Двадесетак дрвених кућа динарског типа, млекара, воденица, ковачница, амбар за жито... Протеже се на 5 ha, а све пренето из околних села општине Вареш и планина Звјезде и Романије.

Духовни део чине манастир и црква св. Николе.

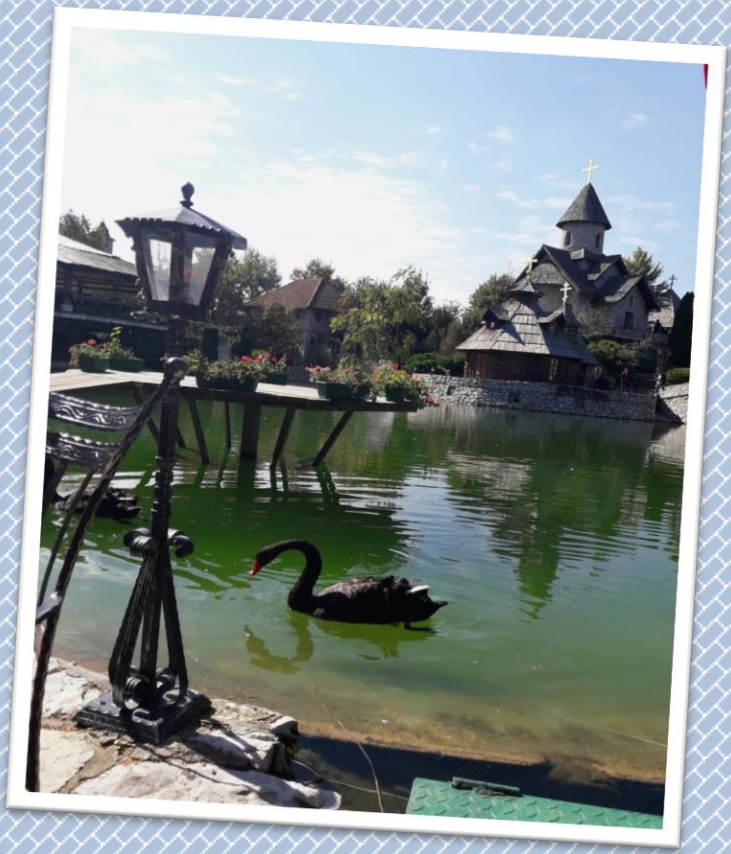

Смештајни део, са једне стране језера чине етно куће, а са друге хотел „Пирг“ који је грађен по узору на куле Свете Горе.

Настављамо пут ка Бијељини. Циљ нам је обилазак манастир св. Василија у центру града. Питома Семберија изгледа прелепо у ово доба године.
Излазимо из аутобуса у центру Бијељине и лаганом шетњом, за неколико минута стижемо у порту велелепног православног храма св. Василија чудотворца.

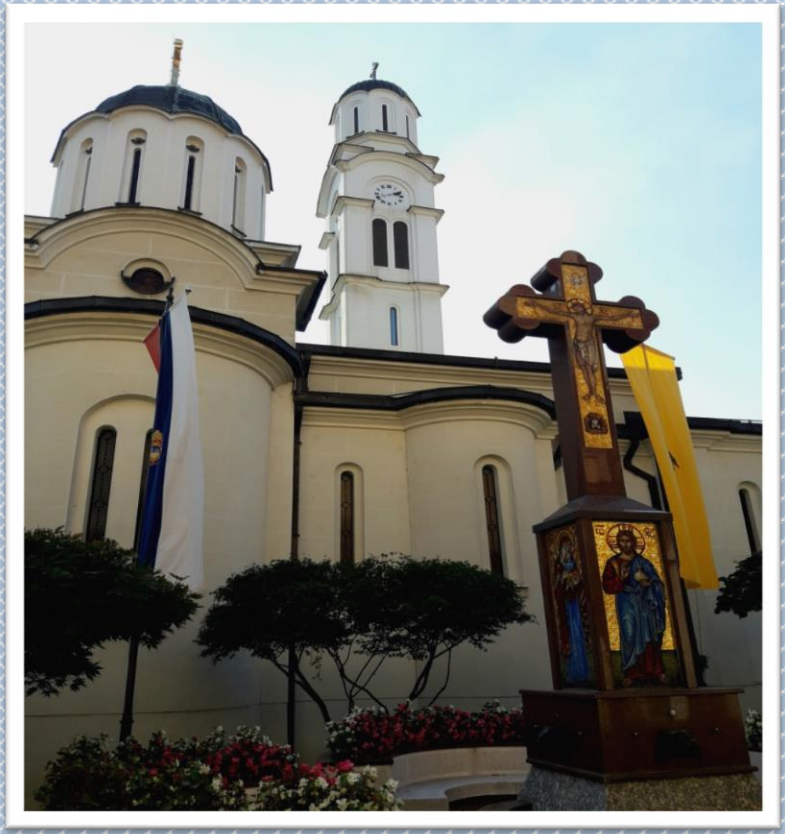

Градња манастира почела је 1996. године да би комплетан комплекс био завршен 2001. године. Манастирски храм представља архитектонско и уметничко дело високе вредности. У храму се испред олтара налазе покров са моштију Светог Василија Острошког и део моштију Светог Сисоја Великог. Посебну вредност манастирске цркве представља копија чудотворне иконе Тројеручице која је дар хиландарског манастира.
Доминантан мотив овог комплекса представља звоник са сатом висине преко 30m. С обзиром да се уочава са свих страна, постао је симбол манастира и оријентир за путнике кроз Бијељину.

У центру града наишли смо на споменик палим борцима из другог светског рата.

У поподневним сатима кренули смо ка Србији. Пут нас је водио ка Лозници и граничном прелазу Трбушница.

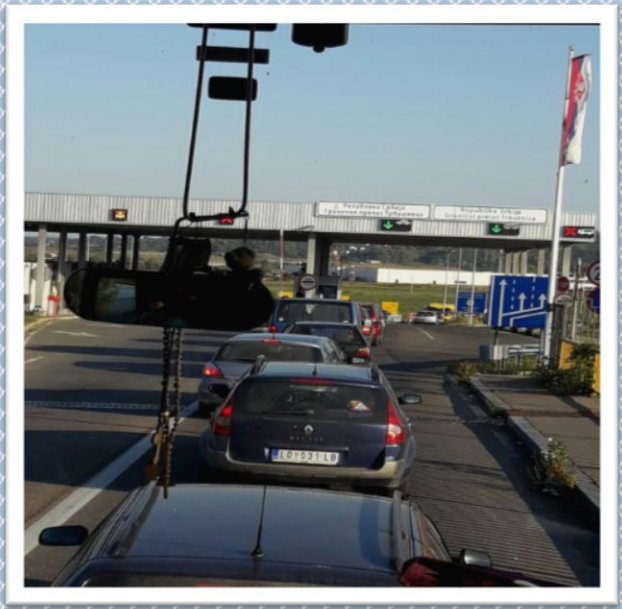

Након преласка границе, кретали смо се лагано ка предвиђеној паузи у прелепом парку бање Ковиљаче.

Ту смо прошетали, попили по кафицу и сумирали утиске од проведеног дана.

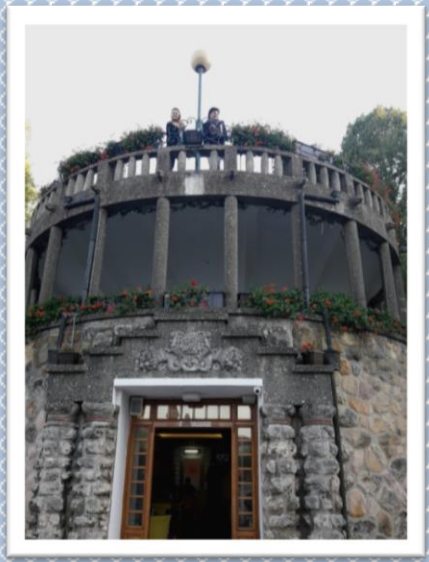

Уследио је повратак у Краљево, преко Ваљева, уз још једну краћу паузу у близини Љига.